

[Indenrigsministeren.]

punkt, vilde nu meget Byggeri have været forberedt, som altsaa endnu ligger i Dvale. Men jeg maa dog i denne Forbindelse gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, som er Hovedpunktet i det foreliggende Lovforslag, Skattelempelsen, har været til Behandling i Folketinget i adskillige Maaneder gennem Lovforslag, der er privat indbragt i dette Ting, og om disse private Lovforslag har jeg udtalt mig med al Velvillie ved deres første Behandling, udtrykt min Redebonhed til at tage dem under nøjere Overvejelse og udtalt Forventning om, at disse Overvejelser, inden Samlingen sluttede, maatte føre til enten en Lovgivning paa Grundlag af de privat indbragte Lovforslag eller en Lovgivning paa Grundlag af Regeringsforslag, Forslag, som jeg den Gang regnede med skulde have taget Sigte paa en mere omfattende Del af Boliglovgivningens Omraade, men som jeg af de Grunde, jeg har nævnt, har maattet indskrænke til det her foreliggende.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) takker jeg for de velvillige Udtalelser om Lovforslaget, som han paa sit Partis Vegne fremsatte, og skal blot knytte faa Ord til en enkelt af hans Bemærkninger. Det ærede Medlem udtalte, at Spørgsmaalet om en Særbeskatning paa ældre Ejendomme nu ikke længere kunde siges at være aktuelt, han betragtede dette Spørgsmaal som i Realiteten skrinlagt. Jeg erkender, at Tiden til saadanne Foranstaltninger er i væsentlig Grad forpasset. Disse Foranstaltninger kunde med stor Nytte og efter min Mening til stort Fremme af Byggeriet, saaledes at vi kunde være kommet ud af Boligsituationens Vanskeligheder, have været gennemført omkring 1920 og helst noget før. Der var endnu Plads for saadanne Foranstaltninger i Aarene næst derefter, og derfor lod jeg ogsaa foretage en Række Undersøgelser og Overvejelser i et Udvalg, som var nedsat af Indenrigsministeriet med dette Formaal for Øje, Overvejelser, der resulterede i Udarbejdelsen af en Lovgivning, som jeg tror vilde have været særdeles heldbringende, hvis man kunde være naaet igennem med den, men som, om jeg saa maa sige, i selve Fødselsøjeblikket maatte opgives, fordi de Undersøgelser, der blev foretaget med Hensyn til Partiernes Stilling til en saadan Lovgivning, førte til det Resultat, at der ikke var nogen Udsigt til at komme igennem med den. Det, som en saadan Lovgiv-

ning skulde tilsigte, var jo at udligne den betydelige Margen, der har været til Stede mellem Huslejen i de nye og Huslejen i de gamle Ejendomme, en Margen, som skaber en uhyre Usikkerhed overfor kommende Byggeris Rentabilitet og derfor virker tilbageholdende, og som tillige, saaledes som vi har set det gennem disse Aar, bevirker en ikke fyldestgørende Udnyttelse af det Lejlighedsmateriale, der er til Stede, bevirker, at Beboerne i de gamle Ejendomme ligesom fryser fast i disse. I og for sig kan det ikke siges at have været saaledes gennem denne lange Aarrække, at det Medlemstal, som de Familier, der bor i de gamle Lejligheder, rummer, svarer til den Lejligheds Størrelse, som er til deres Disposition, men saa længe man kan have den gamle Lejlighed, den store Plads, væsentlig billigere eller lige saa billigt som en Lejlighed i en ny Ejendom, er det forstaaeligt, at man bliver boende. Man beskyttes endvidere af Nævnene, Ejeren er ude af Stand til at foretage sig noget i saa Henseende. Derigennem holdes en hel Del af de Personer, hvis økonomiske Forhold tillod dem at betale Lejen i nye Ejendomme, tilbage i de billigere gamle, og dermed følger ogsaa saare uheldige Indflydelser paa Arbejdsområdet gennem Utilbøjelighed til at lade de fornødne Reparationer foretage, gennem Forsømmelser af Ejendommene paa forskellig Maade, som bereder Ubehageligheder baade for Ejere og for Lejere. Det vilde derfor have været meget ønskeligt, om man paa et langt tidligere Tidspunkt havde kunnet faa denne Margen væsentlig indskrænket, selv om det skulde ske ved at løfte Lejlighedsprisen i de gamle Ejendomme nogle Points, naar dette saa igen kunde udnyttes til at sænke Prisen i de nye Ejendomme, saaledes at vi kunde naa ned til en Forskel i disse Lejepriser, som til syvende og sidst ikke var Udtryk for væsentligt andet eller mere end de Fordele, som det frembyder at bo i en ny, velopført Ejendom med alle moderne Bekvemmeligheder i Sammenligning med at være henvist til at bo i de gamle. Vi er ikke naaet saa langt endnu, denne Margen er endnu ikke gjort tilstrækkelig smal, den staar endnu, føler jeg mig overbevist om, som en Hemning for Byggeriet, samtidig med at de Forhold er stærkt medvirkende, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) fremdrog, saavel de lave Obligationskurser som de forholdsvis høje Priser paa Byggematerialer. Hvad nu disse sidste Forhold angaar, staar vi jo her i Regering